

ISTORIA LUMII

RĂZBOIUL DE 100 DE ANI

Traducere din limba spaniolă
ELENA-ANCA COMAN

RĂZBOIUL DE 100 DE ANI

ÎN ACEASTĂ CARTE VEI
DESCOPERI:

- CĂ ENGLEZII TRĂGEAU
FOARTE BINE CU ARCUL.
- PE PRINȚUL NEGRU,
TEROAREA FRANCEZILOR.
- CĂ DELFINUL DIN FRANȚA
NU ERA UN ANIMAL ACVATIC.
- PE IOANA D'ARC, O FATĂ FOARTE
CURAJOASĂ.

ȘI MULTE ALTE POVEȘTI.

Ca în fiecare după-amiază, îl așteptam pe bunicul în bucătărie pentru a lua o gustare, dar în acea zi eram ciudat de tăcuți. Ne jucaserăm cu o minge în curtea casei, până când Marco a lovit-o în sus și a rămas blocată pe acoperiș. Când a văzut-o, bunicul ne-a trimis în bucătărie, în timp ce el cobora în pivniță fără alte explicații. Credeam că s-a supărat, când, dintr-odată, o săgeată a trecut pe lângă capetele noastre. Marco și-a luat drept scut o farfurie și o a doua săgeată a zburat

spre el, lipindu-se de scutul improvizat. Bunicul era la ușă și începuse să tragă cu săgeți ca un nebun!

— Vom da jos acea minge ca și cum am fi **ARCAȘ ENGLEZ**! a exclamat.

— Arcași englezi?! am întrebat.

— Vorbesc despre **RĂZBOIU DE 100 DE ANI**, în care au luptat arcași englezi și cavaleri francezi.

— Uau, 100 de ani! a zis uimit Marco. La fel ca tine, bunicule!

— Eu n-am 100 de ani! a spus bunicul, arătându-se supărat. Vreți să vă spun povestea în timp ce exersăm tirul cu arcul?

— Da! am exclamat eu și Marco la unison.

L-am urmat pe bunicul și am coborât în pivniță, iar el a început să ne povestească:

— Războiul de 100 de Ani a fost o confruntare între **ANGLIA ȘI FRANȚA**, care a avut loc în Evul Mediu, mai precis între anii 1337 și 1453.

Am început să fac socoteli: ceva nu se potrivea.

— Dar... sunt mai mult de 100 de ani, nu? am zis.

— Exact. Chiar dacă se numește „război de 100 de ani”, în realitate a durat 116 ani, dar e mai ușor să ni-l amintim sub acea denumire. A început cu moartea regelui Carol al IV-lea al Franței, care a lăsat tronul fără moștenitori, pentru că avea doar două fete.

— Nu înțeleg, bunicule, și nu putea fi regină una din ele? am întrebat mirată.

— Nu, deoarece cu puțin timp înainte, se aprobase în Franța **LEGEA SALICĂ**, o lege care nu le permitea femeilor să fie încoronate.

— Ce nedrept!

— Ai perfectă dreptate, Carmen. Dar pentru noi important este că, dacă fiicele lui Carol al IV-lea nu puteau moșteni tronul, singurii candidați erau **FILIP DE VALOIS**, vărul regelui mort, și regele englez Eduard al III-lea.

— Ce caută un rege englez în Franța? am întrebat mirată.

— Asta-i cheia. De mulți ani, englezii puseseră stăpânire pe unele teritorii ale Franței. Simțeau că Franța era puțin și a lor, iar regelui **EDUARD AL III-LEA AL ANGLIEI** i s-au luminat ochii la gândul că, în sfârșit, își putea extinde dominația în Europa continentală.